

[Aksel Larsen.]

Linie, og ogsaa i denne Sag, hvor vi oven i Købet har fremsat Forslag gaaende i samme Retning, at den socialdemokratiske Ordfører — jeg ved ikke, om det er i Henhold til Partibeslutning — altid skal komme med et Spark efter de Kommuniste, der hjælper ham med at faa hans Anskuelse gennemført. Naa, det er nu engang saadan, derved er ingenting at gøre, det maa man affinde sig med. Jeg skal derfor ikke modtage det ærede Medlems Invitation til at skændes om de paagældende Ting. Jeg skal kun erindre det ærede Medlem om, at han selv — jeg har ikke læst Fortrykket endnu, for det er ikke trykt, men læs det i Fortrykket, hvis Rigsdagstidende nogen Sinde udkommer igen, for den gik ind den 22. — nu sidste Gang han havde Ordet, sagde, at Venstreregeringen fører den socialpolitiske Linie, vi, altsaa Socialdemokratiet, hele Tiden har regnet med den vilde. Socialdemokratiet vidste altsaa før den 7. November, hvilken socialpolitisk Linie en Venstreregering vilde føre! Det er kun beklageligt, at man ikke dengang handlede i fornuftig Konsekvens af denne Opfattelse af Venstre.

N. Chr. Christensen: Jeg skal ikke føje mange Bemærkninger til dem, der allerede er fremsat under denne Sags Behandling, jeg vil kun give Udtryk for Glæde over, at det ser ud til, at den Voldsomhed, hvormed Sagen blev lagt op fra socialdemokratisk Side, efterhaanden er ved at fortone sig. Det vil ogsaa være noget vanskeligt at bevare denne Sindstilstand i Betragtning af, at der her i Øjeblikket til Behandling foreligger tre Lovforslag, som tilsigter nøjagtig det samme; der er kun den Forskel, at medens Kommunisterne og Socialdemokraterne ønsker Loven forlænget for et længere Tidsrum, mener Regeringen, at den kun bør forlænges for tre Maaneder. Derfor er der givet Motivering, nemlig den, at man ønsker en helt anden Form end det nuværende Rabatordningssystem. Dette er naturligvis ogsaa Grunden til de Udtalelser, der har været fremme i Pressen, og som enkelte Steder er blevet misforstaaet paa den Maade, at man har ment, at Regeringen ved at fremsætte Forslag om Ordningens Fortsættelse i tre Maaneder, indtil det Forslag, som Arbejds- og Socialministeren har under Udarbejdelse, kan foreligge, skulde have lidt et Prestigetab.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen tvivler paa, at et Forslag om en Forbedring af Alders- og Invaliderrentenydernes Kaar kan være forelagt og færdigbehandlet her i

Rigsdagen i Løbet af tre Maaneder. Det er muligt, at det ikke kan lade sig gøre inden for dette Tidsrum, det tør jeg ikke sige noget om, men hvis det ikke kan lade sig gøre, saa er der ikke noget som helst til Hinder for, at vi, indtil Spørgsmaalet er afklaret, kan bevare den nuværende Ordning. Men at vi før eller siden maa bort fra denne, kan der ikke være Tvivl om.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gav Udtryk for, at andre Befolkningsgrupper end de, der tilhører Rentenyderne, bør have Del i denne Rabatkortordning. Ja, i Øjeblikket er der ikke mindre end 240 000 Mennesker, der nyder godt af denne Ordning. Jeg tror, det efterhaanden vækker Betænkelighed i Kredse ogsaa uden for Venstre, at saa store Dele af den danske Befolkning skal ind under denne Tilskudslovgivning, og jeg minder om, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen paa et tidligere Tidspunkt har givet Udtryk for, at han slet ikke fandt det tilfredsstillende, at en Tilskudsordning blev gennemført. Det, man fra Venstres Side tilsigter, er at komme bort fra disse Forhold, men ikke paa en saadan Maade, at der derved slaas noget som helst i Stykker. Derfor er denne Lovgivning ogsaa endnu en Gang blevet foreslaaet forlænget.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen mente endvidere, at der ikke var ført Bevis for, at Regeringens Politik ikke var asocial, og til denne Opfattelse sluttede det ærede Medlem Hr. Strøm sig. Jeg tror, man skal have Kikkerten for det blinde Øje for at komme til en saadan Opfattelse, og jeg tror heller ikke, det er nødvendigt, at jeg begynder igen paa at resumere de Ting, som netop giver Udtryk for det stik modsatte. Regeringen har baade gennem Lønningsloven, gennem Boliglovene og paa anden Vis vist sin sociale Indstilling, men Venstre har ganske vist en anden Opfattelse end Socialdemokratiet og Kommunisterne med Hensyn til, hvorledes den fremtidige Linie skal være i Politik. Man behøver ikke at være asocial, fordi man tilsigter en Samfundsordning, der ikke bygger paa Tilskud, saaledes som store Dele af Krigstidens Lovgivning gør. Nu nærmer vi os forhaabentlig mere stabile og fredelige Forhold, end vi har haft under Besættelsen, og saa maa det ogsaa være en af Opgaverne for Lovgivningsmyndighederne at finde frem til en normal Form for Livet, saaledes at den sociale Lovgivning bliver præget af, at Befolkningen skal i Arbejde, og ikke af disse Ordninger, som nødvendiggjordes ved de fuldstændig akavede Forhold, vi var inde i.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at der